

Новинар и колумниста Жарко Јокановић одговара председнику Србије на његову прозивку на Пинку. Председник Србије Александар Вучић евидентно је у последње време опседнут „елитом“ и „обичним народом“, пише текстове на ту тему и дели грађане, а „квазиелиту“ спомиње и у телевизијским гостовањима. У последњем Хит твиту на Пинку поткачио је и колумнисту Блица, Жарка Јокановића, те смо покушали да, из његове перспективе, растумачимо Вучићев однос са елитом, у коју према његовим речима спада и наш саговорник.

Зашто је Вучић толико опседнут елитом да је имао потребу да о томе пише ауторски текст?

– То бисте морали њега да питате, јер он је надалеко познат по спремности да смирено и искрено одговара на питања независних медија, према којима је крајње благонаклон, баш као и према свакој врсти критике – чиме показује најшири спектар својих демократских потенцијала. С моје тачке гледишта, рекао бих да су чудне потребе људске, а нарочито диктаторске. Чини ми се да у овом случају односа великог вође

према елити, имамо једну врсту психолошке регресије и крајње инфантилног понашања размаженог детета, које упада у хистеричну реакцију, јер нема играчку која му недостаје. Из немогућности да задовољи ту своју потребу – бес и гнев расту.

У Хит твиту се запитао ко је тај „лажни Срба“ и зашто Жарко Јокановић кроз „увреду њему“ објашњава „да је он елита а ја (Вучић) нисам“. Шта бисте му одговорили?

– Ово питање има три одговора:

1) Он годинама зна да је Срба прави, а не лажни – тачније то је измаштани лик, који пише сатиричну колумну Писма послушног грађанина Србе у недељном Блицу. И сви знају да сам то ја – тим пре што је књига са прва 133 писма изашла под мојим именом. Зато што зна ко је, како сада тврди „лажни Срба“ – Вучић ме је лично и позвао телефоном 14. новембра 2014. године, не би ли ме убедио да престанем да пишем о њему. Уз његову тврдњу да је скупио све моје колумне (тада их је било око 75) и прочитао их. Онда се врло љубазно дивео мојој памети и писању, толико да је чак рекао и да је подвукао све моје „генијалне, бритке реченице“, које ће ми пустити на мејл – што се никада није десило. И успут је додао да само избацим писање о њему – па ће то онда бити права ствар. Али, није разумео када сам му рекао да нећу престати да пишем о њему, јер се бавим сатиром. И пошто није успео да ме придобије – сада ме пљује. И то је тако вучићевски.

2) Очито да га је заболела последња колумна, са насловом „Гоничу елите“. Да би ваши читаоци видели да ли ту има било каква увреда или је у питању гола истина – достављам вам колумну у целини. Ако је некеме истина увреда – то већ није мој проблем. Сем тога, у тексту се нигде не помиње његово име – што значи да се сам препознао. А то, такође, није мој проблем.

3) Никада у животу нити сам помислио, а камоли изговорио да сам елита. Тим пре што сматрам да у Србији елита, као таква, не постоји. Постоје слободномислећи људи, интелектуалци, припадници најразличитијих професија, људи различитог нивоа образовања, из различитих друштвених слојева – који критички промишљају стварност, нису климоглавци и „вођољупци“, не припадају владајућој странкомафији и не продају се ни за мале, ни за велике паре, ни за јестиву, ни за нејестиву храну. Низашта. И они највише ометају његово битисање на власти, толико да је у истој емисији, фројдовском

омашком, изговорио суштину свог гнева: „Највећи број људи ћути, а ови се стално баве политиком“. И тако је из њега крикнуо његов диктаторски бес – јер му такви срећу кваре. Е, таквим људима и ја припадам и јако ми је драго да чита моје текстове, да га погађају и да се због њих нервира, јер су истином погодили право у центар. То ми је велика мотивација и имаћу то на уму приликом писања сваког наредног текста. Јер, моје је да пишем, његово је да се копрца. А то што председник државе на телевизији неистомишљеницима и критичарима црта мету на чело – па то није ништа ново. Нисам ни први ни последњи који ћу са том метом на челу ходати градом.

Упоредио је себе са Ђорданом Бруном због напада „квазиелите“ на њега. Да ли је то адекватно поређење?

– Он пошто-пото жели да уђе у историју, па му свашта пада на памет. А зашто из његове подсвести искаче средњовековна ломача – то није питање за мене. Ја живим у 21. веку.

Зашто Вучић себе и људе око себе не убраја у елиту? На власти су, образовани, већина су доктори...?

– Па, баш због тога...

Део колумне „Писмо послушног грађанина Србе“

Гоничу елите,

„Било би чудо када би један дан прескочио, а да не опљунеш интелектуалце који те не сматрају божанством, што ти даје за право да им свакодневно црташ мете на чело – којима ће се већ позабавити неко од оних из хорде твојих климоглаваца, послушника, јуришника и безумника. Нема веће опасности за тебе и твоју власт од критичке мисли коју покушаваш да сравниш са земљом, мислећи да се све може решити као у Савамали – багерима и криминалцима, са фантомкама на лицу. Којима ћеш ти обезбедити и мотивацију и средства за рад. Зато си праву елиту прогласио лажном, јер не пристају да твоје „живо благо“ назову „суво злато“. А купце и накупце диплома и доктората

прогласио си моралним градама, јер само у твом поретку лоповлук и криминал сваке врсте су друштвено пожељно достигнуће – али само ако имају сертификат твоје странкомафије или твоје лично покровитељство“, део је колумне Жарка Јокановића објављене у Блицу.

(Данас)